

Necdet Öztörün
Orgeneral ve Genel Kurmay İkinci Başkanı
Ankara

Seyin Paşam:

Bundan önceki mektubunda ^{arzettiğim} Atatürk Sof-
resında Türklük ve Milliyetçilik adlı kitabım maale-
sef basılmış deyildir. Daktiloda yazıldıktan sonra
ciltletilmiş ve iki seneden beri bekletilmiştir.

Yarın (29 9 1982 tarihinde) Zatialiniz adına postaya
ya verilecektir.

Kitabım manzumdur. Arzuba yrulursa aynı konu-
ları ^{düz yazı} ~~duz yazı~~ ile 300 sahifelik bir kitap halinde
düz yazıyla yazar ve takdim ederim. Yeterki bunun için
bana iki ay bir vakit verilmiş olsun.

Ben bu dört ^{yü}2 sahifeye yakın manzum eserimi yüzu
aşkın yerli ve yabancı kaynağı tetkik ederek yazdım.

Bu konuda şimdiye kadar hiçbir kitap yayımlanmış
deyildir. Atatürkün kendisi de bu konuda bir eser ya-
zıp bırakmamıştır. Vefatından sonra ise Atatürk her yön-
nüyle unutturulmuştur. Bugün Atatürk ilkeleri ^{ve} Atatürk
milliyetçiliğinden bahsedenler ise bunun hakikatte
ne demek olduğunu bilmiyorlar, Bilenler ise hemedense
açıklamıyorlar. Prof. Sadi İrsak, Turhan Feyzioğlu,
Mehmet Aaplan, Muharrem Ergin, Kasım Gülek, Celal Bayar,
Behcet uz, Bölükbaşı, Mecit Doğru, İsmail Sür, Orhan
Şaik Gökysay (şair) Bedii Faik, Burhan Felek, Cemal Ku-
tay, Şevket Rodo, Feyzi Feyzioğlu gibi profesör, yazar
ve devlet hadimleri ve daha bir çokları Atatürkün
milliyetçilik duygusunun ne demek olduğunu çok iyi
biliyorlar. Maalesef bunların hepsi susmaktadır. Türki-
yenin felaketlerle karşılaştığı bir zamanda 12 Eylül
1980 tarihinde devletin kederine Ordumuz el koyup da
Atatürkün ilkelerini devletin temeline koymaları

amaç edindiklerini millete ilan ettikten sonra, yukarıda adlarını yazdığım ve bu guruptan olan vatanperver ve Atatürkçü kimseler ideoloji yönünden Sizlere yardımcı olmalıydılar. Maalesef bunu göremedik.

Ben yıllardan beri Türk gençliğinin bu alanda tenvire ihtiyacı olduğunu görerek eserimi manzum olarak gençlik için yazdım. Fakat gençlerden önce devleti idare edeceklerin bunları bilmeleri gerekiyordu.

Gençliğimiz Atatürk'ün vefatından buyana şehipsizdi. Eskilerin Ziya Gökalpı, Mehmet Emin Yurdakulu, Süleyman Nazifi, yaşadığı halde Orhan Şaik Gökyay, Orhan Seyfi Orhonu, Mehmet Akifi, Ruşen Eşrefi, Yakup Kadriyi, Halide Edibi, Hüseyin Cahit Yalçın, Felih Rifki Atay, Peyyami Sefaşı, Yusuf Ziya Ortacı, Ahmet Ağaoğlu, Yusuf Akçora, Sadri Maksudi Arsalı ^{bugün} ~~olmadıkları~~ gibi bunların milli ruhunu devam ettirecek ikinci nesilde görünmemek

mektiydi. Atatürk'ten sonraki devrin idarecileri bunların sözlerine kilit vurduğu gibi, kalemlerini de ellerinden almış bulunuyordu. Atatürk'ün milli duygusu ve ideolojisini yazmak suçtu. Kimin haddine düşmüştü bugün çoğunun hanımı yabancı olan hariciyecilerimize; yüksek makam işgaleden zevata:

-Türkasıllı olmasın bir kadınla evlenemezsin, demeğe. Kimin haddine düşmüştü sokakta kürtçe ve bir çok yabancı dilde konuşana:

-Vatandaş Türkçe konuş demeğe. Kimin haddineydi yüksek tahsil Türk asıllı olanlarıdır diyerek, bunu savunmaya kalkmaya ~~ve sine~~

Kim kalkarak Milli Eğitim Bakanlığına:

-Atatürk devrinin müfredatını ~~edebiyat~~ ^{egitimden} kaldıra-

mazsınız demeğe.

TDVİSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 2E.2179

Bunun sebebiyledir ki bizim gençlik yıllar ilerledikçe Atatürkün sadece adına bağlı kaldı, 1961 senesinden sonra bu bağlılıkta yok olup gitti, Bunun sebebiyledir ki Yunanlılar beşikten itibaren Türk düşmanı yetiş-
dikleri halde, biz humanizme kapılarak Yunanı, Rusu Bulgarı ve bilumum Türk düşmanlarını kardeş olarak gençliğimize verdik, Ruslar, Ermeniler, Gürcüler, doğu-
dan; Irak ve Süriye Güneydoğu ve güneyden; Bulgarlarla Yunanlılar kuzeyden ve batıdan bize veba tohumları saçarken, biz onlara dostluk şarkılarıyla cevap ver-
dik ve gençliğimize, onlara karşı olan milli nefretimizi unutturduk, Bu durum Mejino ve Zigfrit gibi İkinci dünya harbinin aşılması güç iki savunma hattından daha önemli bir Türk savunma hattının yıkılması demekti, Türk gençliği yetişecek olan münevverlik, tarihini, Moskofun Yunanlı, Bulgarın yaptığı mezalimi, Ermenilerin yaptıkları katliamları unutsaktı ve sonunda unuttu bile.

Bu nefreti unutturmakla biz Türk gençliğini milli kaynağından koparmış olduk, Türk gençliği artık Prut Çanakkale, Dömeke, Pelevne, Köprüköy, Moğaç, Kosova, Varna savaşları kalsın, Sakarya, Dumlupınar, İnönü savaşlarından bile gurur duymuyordu, Bu vatanın nasıl kurtulduğu ona unutturulmuştu.

Kurtuluş Savaşının Asım Gündüzü, Tınaztepesi, Şükrü Nailisi, Fahrettin Altay, Ali Hikmeti, Nurettin Paşası, Salih Omurtakı, Reşat beyi, Şehit Nazım, Yüzbaşı Şerattini, Alihsan Sabisi, Yakup Şevkisi, Hüsnü Geredesi, Refik Saydam, Nazım Özalp, Kazım Dirik'i, Kazım Orbayı, Ali Fuat Çobansoy, Nazım Karabekiri, Deli Halit Paşası, Çolak Şehahettini, Kemalîtin, Samiî gençliğimiz için bilinmeyen sarı çizmeli Mehaetağa

misali isimlerden ibaretti. Medine müdafii ⁴ Fahrettin paşa Türk gençliğine gururluktan çıkarıldı, Birinci Cihan harbinin ve İstiklal Savaşımızın o idealist fedakar subaylarını ülküyle besleyen Ziya Gökalp bir ırkçı ve Turancıdan ibaretti. Sonda da Atatürk burjuva paşası olarak damgalandı,

Atatürk Devrinin Milli Münevverliği Yokedildi

Atatürkten sonra okullardaki Milli müfredatın değiştirilerek kosmopolit bir müfredat kabul edilmesi Atatürk devrinin vatan ve milletini herşeyin üzerinde gören münevverliğin kaynağını kurutuyordu. Kosmopolit eğitim sistemi, komünistliğin gelişmesi için bütün kapıları açmıştı. Bundan dolayı da yüksek tahsil gençliği profesörlerin eliyle vatan ve millet duygusunun dışına çekiliyor, özerk Üniversite diyerek profesörler Marksizmi övgü ile gençlerin kafasına sokuyordu.

Atatürk devrinin münevverleri gün geçtikçe azaldığı gibi, idari makâmlarda bulunanlar da bunda mahzur görmüyorlardı. Üniversitelerde gelişen komünistlik Yurdunu, bayrağını seven çoğunluk teşkileden gençliği vengide ettiğinden, daha 1942-45 seneleri arasında önce üniversite toplantı salonlarında, sonra da basın da fikir çatışmaları kendini göstermeye başlamıştı. İktidarda bulunan CHP ise gelişen komünistliğe karşı pasifti, ilgisizdi. Milli gençlik Atatürk'ün millet ve vatan duygusunu savunduğu ve devrin hükümetine komünizmin önlenmesini teklif eder mahiyette yazılar yazılması sebebiyle 1944 senesinde Atatürk'ün milli duygusunu savunan yüzlerce münevver yakalsınarak

tabutluklara dolduruldu, işkenceye tabi tutuldu. Cumhurbaşkanı bunların ırkçı, Turancı olduklarını ve komşu milletlerle ~~xxxxxxx~~ Türkiyenin arasını açmağa başladıklarını söyleyerek, Atatürkün milli duygusuna karşı olduğunu ve bunu savunanlara hayat hakkı tanınmayacağını resmen açıkladı.

1938 den sonra Türkiyenin felakete doğru sürüklenmesi bu şekilde başlamış oldu. Artık vatan ve milletini herşeyin üstünde görecektik, bir Hak deyil, vazife ve hizmet arayacak bir münevverlik yetişmeyecekti ve yetişmedi. Sadece askeri okullarımız Atatürkün milli duygusunu muhafazaetti. Çünkü oğünlerde Fevzi Çakmak, Salih Omurtak, Asım Gündüz, Abdurrahman Nafiz, Şükrü Kanatlı, Kazım Orbay, Fahrettin Altay, Ali Fust Erden gibi Atatürkün silah arkadaşları hayattaydı ve fiili hizmet ~~ten~~ devamediyorlardı.

Askeri okulların milli müfredatının muhafaza edilmesi Türkiye için siviller tarafından hazırlanmakta olan felaketi önleyici en büyük kuvvet ve teselli idi. 27 Mayıs, 12 Mart Muhtırası ve 12 Eylül hareketini yapan idealist kurmaylar bu milli müfredatla yetişmiş olan fedakarlardı. Fakat 27 Mayısla 12 Martı yapmış olanlar Ordudan ayrıldıktan sonra, sivil idareyi nasıl Atatürk devrinin rayına oturtacak gerektiğini bilmediklerinden, yanlarına aldıkları sivil müşavirlerle Anayasa hazırlamaları için görevlendirdikleri profesörler bildiklerini yaptılar ve böylece vatani kurtarmak için kelleyi koltuğa almış olanların teşebbüsleri sonuçsuz kaldı. Çünkü Profesörler Atatürk devrinin devlet ve milleti

koruduğu Türkiyenin etnoljik durumuna göre hazırlanmış olan Anayasayı alıp ettiler.
Hem Atatürkçüysün diyeeeksin, hem de

6
hazırlattığı Anayasayı bir kaleme alıp ata
caarsın!

1961 Anayasası ise devleti yıkacak parçalayacak
unsurları bolbol içine almış ve bunların savunul-
masını sağlayacak kanunlar hazırlatmıştı.

Adı geçen Anayasanın 11 maddesinin ikinci fıkrası
bunun en korkunç deliliydi. Şöyleki, adı geçen maddede
-Hürriyet, kamu yararı, genel shlk, kamu düzeni, sos-
yal adalet ve milli güvenlik gibi sebeplerle de olsa
bir hakkın ve hürriyetin özüne dokunamaz diyordu.

Bu maddeye göre vatana hiyanet hürriyettir. Ahlsız
lık hürriyettir. Düşmanların hayrına çalışmak veyahut
casusluk yapmak hürriyettir. Bu madde sebebiyledir ki
Anayasa kabul edilir edilmez bütün komünist yayıncıla-
larla birlikte 70 yekün Kürtçü lider serbestiye ka-
vuşmuştu. Çünkü Türkiyeyi parçalamak da özgürlüktü.
Dikkate şayan durum şuki, bu Anayasayı hazırlayanlar
Ankara ve İstanbul Üniversitesinin Hukuk, Siyasal
Bilgiler ve İktisad Fakültelerinde Türkiyeyi idarede-
cek hukukçuları, mülkiyelileri, hariciyecileri, İkti-
sadçıları yetiştiren profesörlerdi. ve 1971 de Nihad
Erim bu anormal Anayasanın bugibi maddelerini deği-
ştirmeye kalkarken, Siyasal Bilgilerle Hukuk Fakültesi
iki gün Ordumuzla silahlı savaşa girmişti. Mehmet-
cikler y-ralanmıştı. Nihad Erim dirayet göstere-
rek bölücü komünist ve vatana hiyanet edenleri
ocunleden olarak Türkiyeyi yıkacak komünist ve bölü-
cülerini yetiştiren profesörleri adalet önüne çıkara-
rak mahkum ettirdi. Fakat 1974 senesinde iktidara
gelen CHP ve Milli Selamet Partilerininin genel af
çıkarmasıyla bunlar yine serbestiye kavuştular. çok
ağır suçlu olanlar da Anayasa Mahkemesi tarafın-
dan af kapsamına alındı ve böylece biz 1980lerin
felaketli günlerine geldik.

Anormal bir munevverlik yetistirdik

Türkiyemizin yüksek tahsil almış olan munevverlerini
 nin sayısı, Avrupa ve Asyadaki milletler^{7e} mukayesede
 miktar bakımından övünecek kadardır. Eğer bu munev-
 verlik Atatürkün milli duygusuyla hak deyil, vazife
arayacak efsafın sahibi olsaydı, Türkiyenin her alanı
da kalkınarak çağın seviyesine yükseleceği şüphesiz-
 di. Fakat masleseh vatan ve millet duygusundan yok-
sun, bayrağına, İstiklal Marşına, ordusuna, diline, dini-
ne bağlılık duymayan, az çalışıp çok para almak iste-
yen, çalışmadan vatani kalkındırmadan Avrupa ve Ameri-
kali munevverlerin hayat seviyesinin seçilmesi için
devletinin yakasına yapışan, bir taraftan hürriyet
isterken, bununla birlikte Komünistliği hakim kılarak
Rusyayı getirmek isteyen, bunun için de Marksı, İenini
Stalini cadde ve sokaklarda kızıl bayrakla birlikte
taşımaktan perva etmeyen bir munevverlik yetistir-
dirmiş olduk

1960 senesinde Menderesin Kızılayda yakasına
 yapışan, boğsuzunu sıkan, Deniz Baykallar, Çekmürlar,
Kıssalılar, Orhan Birgitler, Süleyman Gençler,
Emet Feyyatlar, Niyazi Nasaller, Celal paydaşlar,
Şerafettin Elçiler, Kemal Türk'ler, İskan Azizogulları,
Mustafa Üstündağlar bu munevverliğin acı örnekleri-
 dir, ve bakanlık göreviyle birlikte Büyük Millet Me-
 clesinde yüzlerce fikir arkadaşlarıyla birlikte vatan
 ve millete yapmadıklarını bırakmamışlardı, Türk Eği-
 tim sistemini 1980 senesinin durumuna bunlar getire-
 mislerdi, Türk ekonomisini felce bunlar uğratmışlardı.

Türkiyeyi yıkarak komünist rejim getirmek için
 açık şekilde savaş TÖB-DER DİSK ve elliye yakın

komünist ve bölücü derneğin savunucusu bunlardı. TBMM de vatani kurteracak suçluları hakettikleri cezaya çarptıracak kanunların çıkmasını önleyen bunlarla fikir arkadaşlarıydı. Bunlar artık Atatürk'ün kurduğu CHP yi ellerine geçirmişlerdi. CHP artık Atatürkün partisi deyildi. Altı Ok ters yönde çalışıyordu. CHP de komünist ve bölücüleri sıktan savunan Ecevit, Türkiyenin idaresini birden bire komünist ve bölücülerin eline vermek ve kendi tabiriyle düzeni değiştirmek için, önce Mustafa Üstündağ, sonra da Necdet Uğurun eliyle Milli Eğitim Teşkilatında nekad vatan ve milletini, bayrak ve ordusunu seven varesa görevden almak ve yerlerini doldurmak için 60 bin lise ve dengi okul mezununu 45 gün eğitime tabi tutarak ellerine üç ve dört senelik yüksek okulların diplomasını verdi, 45 günde yüksek okul bitirmek aşırı "üstün zekalı" insanlar dünyasına hiçbir yerinde görülmediğinden, yabancı milletler bile bize hayret etmeye başladı. Ve 45 günlük ilim eğitimi deyil de, militanlık eğitimi yapmış olan bu kişiler bütün okulları doldurdular. Vatani sevenler ise işsiz bırakıldı. Okullarımızda "stiklal Marşını" deyilde Enternasyönel söyleneçer ve kendilerine karşı koyacak kuvvet tanımayan bunlardı, 5000 se yakın diplomasız da lise ve orta okullarımızda aynı yıkıcı görevi yapmak için ~~görevlendirilmişti~~ *vazifelendirilmişti*. Bunlara önleyecek bir merci yoktu. 15 sene Türkiyeyi iktidar partisi olarak idareden AP ve lideri Demirel Ecevitden sonra iktidar koltuğuna oturduğu halde bu hiyasetlerin üzerine gitmedi.

Hecevitin sahte diploma ile okulları doldurarak yetiyecek nesilleri millet ve vatanından ayırarak için görevlendirdiği militanların hiçbirisi görevden alınmadı, Diplomasları iptaledilmedi. Diplomasız okulları doldurmuş olanların kimlikleri tesbitedilerrek sahtekarlıkla suçlanıp cezaya çarptırılmadı.

Bu feci vaziyet Meclis oturumlarında söz konusuedilmedi, Ogunlerin milli güvenlik kurulu toplantılarına götürülerek vatanın sahibi ordu büyüklerine fecaset açıklanmadı. Aksine bu gibi mihtan kadro ile bakanlıklar ve devlet daireleri dolduruldu. Türkiye gayrı resmî şekilde TÖB-DER, DİSK ve Marksizmin savunucusu 48-50 derneğin idaresine geçmiş bulunuyordu. Artık okullarda Türk bayrağı açıktan göndere çekilmiyordu, İstiklal marşının yerine Enternasyonal söyleniyordu. Vatan, bayrağa, İstiklal marşına sahip çıkanlar ise yüzde 70 i Marksizmin savunucusu olanlar tarafından dövülüyor, öldürülüyor, okullara alınmıyordu, İntihnlara sokuluyordu.

Artık Rusyanın bizi istila etmek için ordular sevk etmesine gerek yoktu, Bizim münevverlikimiz isteyerek onun gelmesi için ona karşı olanları yok ediyordu.

Savcılar ve hakimler görev

yapmaz durumdalar

1974 senesinden sonra yani Genel af çıkararak 1971 senesinin ezilli emreşistleriyle onların liderlerini serbestiye kavuşturduktan sonra, Marksistlerin devleti yıkmasına karşı adalet mekanizması kanunları tatbik etmiyordu, 1980 senesi 12 Eylül gününe kadar

[suçlarından dolayı hüküm giymiş kimse yoktu, Polis ve Jandarma tarafından yakalananlar ya hakimler tarafından "delil yetersizliğinden" serbest bırakılıyor veya kaçırılıyordu.

"Marksistlerin ellerinde Rusya ve Demirperde gerisi memleketlerin modern imha ^{Silahları} vardı ve bizzat Devlet Başkanımızın açıklamasına göre bu silahların mali değeri 40-50 milyar doların üzerindedir. Bu silahlar sadece insan öldürücü silahlar değillerdi. Tankları bile imha edici fuzelere kadar her çeşidi vardı.

İnsan hayret ediyordu. MİT teşkilatımızın raporları Demirel ^{ve Ecevit} kabinesinin bilgisine sunulmuyor muydu? Türkiyenin istikbalini elinde bulunduran iktidar makamındaki bu kadar hiyanet içindeler miydi? Hudud kapıları Türkiyeyi, Türkiyenin münevverlerinin eliyle, yakacak dış düşmanlar için açılmış mıydı? Neredeydi devlet? Savcılarını, emnenin ve devletin savunucusu, hskimeleri kanunları tatbik edici olmayan, Polisinin yarısından fazlası POL-DER adıyla marksistleri savunmuş bir memlekette millet kime güvenecekti?

Demirel ve Ecevitin Milli Güvenlik kurulunda:

-Anarşi son nefesini veriyor, diyerek komutanlara yapılan söylemleri hiyanet içinde bulunmalarının delili değil miydi?

komunistler acımasızca 5-6 bin vatandaşı seveni şehit ederek bunun miktarını gün geçtikçe arttırırken, milli namusu, bayrak ordu, vatan ve millet sevgisi olanlar kendi kendilerini savunmaya başlasalardı suçlu mu olacaktı? CHP liler ve bütün Marksist dernekler bunları suçladılar mı? Komünist dış basın, şu mahut Bizim Radyo hergün bunları

Türkiye Faşist istilası altına giriyor "diyerek yaygıncılarını ayyuka çıkaranlar Ecevit ve CHP liler tarafından desteklenmiyor muydu? Fakat kimse sormuyordu: Bu 40-50 milyar dolarlık modern imha silahları mı kullananlar şu vatanını seven, faşistlikle dengelenen talihsizler miydi? Türkiyenin yıkılmasını isteyen devletler bu silahları milliyetçilere vererek - Komünistleri ve Rusyası vatanınıza getirecek olanları imha ediniz mi demişlerdi? Türkiyenin komünistleşmesini, Afganistan durumuna gelmesini istemeyen dost ve müttefikleri var mıydı? Türkiyenin Atatürk milli şuuruyla millibirlliğini sağlamasını, parçalanmasını isteyen bir tek devlet var mıydı? Bugün bile var mı?

Avrupa Konseyinden ve diğer teşekküllerden gelerek bizi Avrupa Birliğinden çıkaracakları tehditlerini savuranlar Türkiyede milli ruhun gelişmesini isteyenler mi? veyahut bugün vatanı kazan için hiçbir fedakarlıktan çekilmeyecek olanların hürriyetlerine kavuşmalarını istemek için mi gelerek Milli Güvenlik Konseyini ve Hükümetimizi tehdit ediyorlar? Üzerinde milliyetçiliğinden vatanını ordusunu bayrak ve milletini sevdiğinden dolayı komünistler tarafından faşist dengesi bulunanları Türkiye dışında hatırlayan kimse var mı? Nihat Erimin şehit edilmesine acıysa bulundu mu? Fakat Türkiyeyi yıkacak kuvvet ve teşekküllerin savunucuları bütün Avrupa'dır. Müttefiklik bağıyla bağlı olduğumuz, sözde kader birliği yaptıklarımızdır. Bir taraftan Yunanistan tehdit uyarılarını üstüne tehdit savuruyor, Amerika Kongresi Yunanistanı savunuyor, Avrupa Konseyi ve bizdeki yıkıcı kuvvetlerin serbest bırakılması

için bizi baskı altına alıyor, Ermeniler diplomat-
 riasız birbiri arkasına şehit etmekle kalmayarak,
 bizden Anadolu'nun bir kısmını istiyor, Türkiye
 dışındaki münevverlerimiz Ermenilerle birlik olarak
 aleyhimize yürüyüş yaparak kongreler tertip ediyor,
 Yunanistan'da Ermeni ve Yunanlılarla birlikte asker-
 kerî ateşimize saldırıyor, Bir tarafta biz hâlâ
 anarşiye karşı bu devletlerden işbirliği ve yardım
 etmelerini istiyorduk. Ve Anarşiye karşı bizi destek
 leyecekleri hayaline kapılıyoruz
 Türkiyeyi anarşiden kurtaracak, parçalanmasını önle-
 yecek, tarihine, gelenek göreneklerine sahip çıkacak,
 Bayrağını, istiklal Marşını Rus, Yunan, Bulgara
 ve bütün Hıristiyan dünyasına karşı hem milletini
 hem de dinini savunmak için şehadet şerbetini içmiş
 olanlarla bugün Yunan istilasını vücudlarıyla defet-
 miş olan bir avuç abide gibi kalmış gazilerimizi
 kendi gurur ve namusu sayacak milli münevverliği
 nasıl yetiştirmek gerektiğini ise düşünmemiz yok,
 Bugünkü okul müfredatı ve bugünkü yüksek okul Univer-
 versite, Orta dereceli ve ilk öğretim öğretmen
 kadrosuyla bunu yapmanın imkansızlığını düşün-
 mede yok gibi. Vatanını, milletini, ordusunu seven
 tecrübeli eğitimciler ya emekli edilmişler, veyahut
 layik oldukları idari kadrolardan alınarak pasif
 vazife ile cezalandırılmışlardır.

1960 senesinden 12 Eylül 1980 senesine ka-
dar vatanını sevenler marksistler tarafından suç ola-
rak gösterilmişken, 12 Eylül'den sonra bu evsafte
olanların değerlendirilmemesi bizi bedbinliğe
doğru çekmekte, haklı görünüyor. Evet, şimdiki
vatan, millet, ordu ve devletini sevenler Sahipsizdirler

Yüksek makamları işgal etmiş olan sivil bürokratlar 27 Mayıs'ı, 12 Martçıları hedeflerinden uzaklaştırdıkları ustalıklarını, bugün de devam ettirmek için çaba harcamaktadırlar. Bu bir hakikettir.

Yalnız Milletimiz değil Onun her çağda kurtarıcısı olan Ordumuz tehlike karşısındadır.

1961 Anayasasını incelediğim ve okullarımızın hızla Marksizme doğru çekildiğini ve bunu önleyecek bir kuvvetin bulunmadığını gördükçe, şu endişeye kapılmaktan kendimi alamıyordum.

Ordumuzun bir kaç yerde askeri lisesi vardı. Bu liselerden çıkan öğrenciler Harp Okullarımızın öğrenci ihtiyacını karşılamadığından, sivil liselerden oraya azımsanmayacak ^{Kadar} öğrenci alınıyordu. Sivil liselerden 1961 den sonraki durumda yetiştirilen ve çoğu Marksizme gönül vermiş öğrenciler, Harp okullarımıza girerek ilerde subay yetişirse ve bunlar yükselerek ordumuzun üst makamlarına gelirlerse ne olacak? Afganistan Ordusunun durumuna gelmeyecekmiyiz, diye düşünmekle birlikte, daha başka bir tarafı da düşünerek dehşete kapılmışımdır. Söyleki, Ordumuzun Harp okulu gibi Hukuk mektebi veya fakültesi, aynı zamanda öğretmen yetiştirici kendi okulu yoktur. Sivil liselerden yüksek okul imtihanını kazanan öğrenciler askeri öğretmen ve hukukçu olmak için müracaat ediyor ve Ordumuz kabulettikten sonra, sadece üniforma giyerek Ordumuzun öğrenci yurtlarından kalma karşısında sivil öğretmenlerle profesörlerin öğrencisi olarak

tahsillerini tamamlıyorlar. Bu askeri öğretmen olacak öğrencilerle birlikte askeri hukukçu olacaklar profesörlerin etkisine kapılarak sivil hukukçular, öğretmenler gibi marksizme savunucusu yapılırlarsa, biz o mukaddes yuvayı da bozmuş olmayacak mıyız?

Bu endişemde yanılmadığımı çok azda olsa bir çok örneklerde görerek üzülümüş, Genel Kurmayımızın harp okulları çatısı altında veya Kurmay akademisi bünyesinde bir de hukuk mektebi ve öğretmen sınıfları açmasının zarurluğunu düşünmüşümdür.

Çok tecrübeli ve devlet işinden anlayan bir eğitimci olarak bu fikrimde bugünde ısrar etmekteyim. Bugünkü milli Eğitim kadrosuyla okullarımız Atatürk devrinin idealist durumuna gelmekten çok uzaktır. Üniversitelerimizde, öğretmen okullarımızda 1980 12 Eylül öncesi sol kadro bütün mevcuduyla çalışmalarını sürdürüyor. Bu kadro on kişi, yüz kişi, bin kişi değil, onbinler, daha doğrusu yüzbinler kadardır. He hepsi de Türkiye Cumhuriyetinin vatandaşıdır. 1961 Anayasasının teminatı altında olduğu gibi, bundan sonra da şimdi hazırlanmakta olan Anayasasının teminatı altında olacaklar. Fikir hürriyeti bunları yine Türkiye aleyhine sürüklemekte devam edecek. 18-35 yaş arasındaki münevverlerin yıkanmış kafalarını milli yola çevirmek kolay deyildir, demek yerine imkansızdır demek daha doğru olur.

arttırdıkça arttırmıştır. Yunanlıların bu tutumu Kıbrıs'ta ~~Türk birliği veya~~ ^{Türkleri için} millibirliğini meydana getirmiştir. Buyuzden 1963 senesindeki katliamda Türkler milliyetçi komünist gibi herhangi bir parçalanma zihniyetine kapılmadan yekvücut olarak Yunan Rum katliamına ellerindeki ~~Muh Nebiden~~ kalma silahlarla karşı koyarak kendi varlıklarını korumuşlardır.

Ve 1974 senesinde Ordumuz Kıbrıs'a çıkarak bugünkü durumu sağlamıştır. Hem de binlerce şehidin kanı pahasına, Kıbrıs'a çıkmak oradaki türkleri kurtarmak ordumuzun sayesindeydi. Fakat Ürdunun elde ettiği zaferin sağlanmasını teminedecek ise hükümetlerdi.

1974 senesinde iktidarda bulunan CHP bunu düşünmeliydi. Fakat hemen bir Kıbrıs Federe devleti kuruldu. ve Anayasa hazırlıklarına geçildi. Kıbrıs Anayasası için ise meşhur Mümtaz Soysal ile bugünkü Anayasanın Baş mimarı Aldıkaçtı görevlendirildi. Mümtaz Soysal'ın ideolojisi biliniyordu. Aldıkaçtı ise solcuydu. Fakat dıştan Soysal kadar aşırı deyildi. Deşifre olmuştu. Bu iki Anayasa profesörü Kıbrıs Türkünün millibirliğini koruyacak bir Anayasa hazırlamak mecburiyetindedilerdi. Çünkü Kıbrıs için hiçbir anlaşma yapılmış deyildi. Avrupalılar, NATO'daki müttefiklerimiz, En çok güvendiğimiz Amerika, Müslüman kardeş diye Erbakan tarafından bizetaki medilen Arap devletleri, bağımsızlar bizim aleyhimize açık bir tutum icindelerdi. Biz işgalci olarak görünüyorduk. Ve Kıbrıs'ta Türk varlığını kimse kabuletmiyordu. Bu durumda kurtardığımız Kıbrıslı Türkler bizden kopmamalıydı. Bunu sağlayacak Anayasa hazırlanmalıydı.

Fakat bu iki Türk profesörü bunu skillarına bile getirmediler mi, diyelim, veyahut kasdi ~~mi~~ yaptılar mı diyelim, 1961 Anayasamızın sınısını götürerek Kıbrıs Türk Federe Devleti Anayasası olarak tatbikettiler. Demedilerki 1961 Anayasası Anadolu üzerindeki bin senelik Türk devletini yakıyor. Daha kurtulmamış olan Kıbrıs Türklerini Türkiyeden koparmakla birlikte, mevcut millibirliği de yokedecektir *bizim Anayamız.*

En sonunda düşündüklerimiz başımıza geldi. Kurtulmamış Kıbrısta 7-8 parti kuruldu. Bu partilerin bir kısmı Marksizmi savunmağa başladı. Kıbrısta milli parçalanma meydana geldi. Bizze karşı olan milli bağlılık koptu. Biz Adaya çıkarırken çocuklarını bile Mehmetçikler için kurbanedecek olan Kıbrıslı Türklerin bir çoğu şöyle ~~bağırıyorlar:~~ *bağırmağa başladı:*

-Faşist Türk Ordusu, terket Adamızı, biz Rumlarla anlaşmıyoruz,

Şimdi sorarım, bunun suçunu Kıbrıslı Türklerde mi, veya bizim profesörler demi?

Bunun benzeri bir örneği de bizim hazırlanmış olan Anayasamızdan vermek çok yerinde olur.

Anayasanın 75 nci maddesinde:

Türkiye Cumhuriyetine vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes Türktür, denilmektedir. Herkes Türk olduktan sonra Türkün bütün imtiyazlarına da sahiptir demektir.

Bu durumda Lozan antlaşması sırasında kendilerinin Türk olmadığını tescil ettirerek azınlık hakkı almış olan, okullarına, kiliselerine, patrikhanelerine, dillerine, dinlerine, yayınlarına dokunmadığımız Ermeni

Rum, Yehudi ve süryaniler ikinci bir imtiyaz hakkına da sahip olacaklar. Yani hem azınlık hakkı, hemde Türkün imtiyaz hakkı.

Bir azınlığın iki hakkı birden kullandığı dünyanın hiçbir yerinde görülüş deyildir.

Yunanlılar, Batı Trakya'daki Türklere, Bulgarlar bayrağını viyana kapılarında dalgalandıran dedelerimizin, bugün orda kalmış bir milyondan fazla torunlarına, Rusya dilimizi konuşan ve dinimizden olan 70 milyon bizden olana, İrsak bir milyona yakın içindeki Türke, İran 18 milyon olan Türke insani haklarını bile vermediği halde, bizim profesörlerimiz Türk milleti adına bu cömertliği, Atatürkün milli duygusuna açıktan hiyanetten başka birşey deyildir.

Demek biz içimizi bozmakla birlikte, gittiğimiz ve bizimle iftihar edenlerin, bize Allah mertebesinde değer vererek güvenenlerin millibirlliğini bozuyoruz.

Bize bağlılıklarını koparıp atıyoruz.

Bu yüzden sayın Devlet Başkanımız haklı olarak 12

Aylül 1980 tarihindeki ilk konuşmasında

-Bu memleketin başına gelen felaketlerin büyük müsebbibi profesörler, öğretmenler, ve Anayasal teşekküllerdir, diyerek çok doğru bir teşhisi millete açıklamıştı.

Anadolu hızla kürtleşiyor,

Atatürkün Ziya Gökalple yaptığı bir sohbet sırasında dil meselesi konuşuluyordu, Ziya Gökalp mahcup bir vaziyette şunu söyledi:

-Bir millet dilbirliği meydana getirmediği takdirde Milli devlet olamayacağı gibi, parçalanmaya da mahkumdur. Buna örnek olarak da müslüman vatandaşlarının

Osmanlı devletini parçaladıklarını, Macaristanın Avusturyadan ayrıldığını, İrlandanın İngiltereden kop-
tugunu gösterdi.

Bu konuşma sırasında Latife Hanım ile birlikte Ahmet Ağaoğlu da vardı. Atatürk hayran hayran Ziya Üskelpe baktı ve Ahmet beye şöyle dedi:

Ziya bey çok haklıdır. Dilinin konuşulmadığı
yerler vatan olmaz, Devlet milletler tarafından
kurulmadığı gibi devleti kuran millet hududları için-
deki kendi dilinden ~~ki~~ konuşmayanlarla dilbirliğine
gitmek mecburiyetindedir. Aksi takdirde devletin sahi-
binin dilini konuşmayanlar, münevverleri çoğaldıkça ~~keşif~~
dilerine liderler bulmuş olacaklar. Milli şuurları
gelişecek. Birlemek için çoğalacaklar. Memleketin bir
bölgesini kendilerine vatan olarak görecekler ve önce
muhtariyet isteyecekler, sonra bunu yarı bağımsızlığa
çevirecekler, daha sonra da tam bağımsızlık için savaşa
kalkacaklar. Bulgarlar, Ermeniler, Arnavutlar, Romanyalı-
lar, Yunanlılar bu şekilde bizden koptular ve devletim
zi parçaladılar.

Bunun sebebiyledir ki Atatürk dilbirliğinin
sağlanması için bütün devlet kuvvetlerini serber
etmişti. Önce Yüksek tahsil, subaylık, amirlik, hakik
^{evinde} Türkçe konuşanlara vermişti ki, diğerleri özenerek aile
dillerini Türkçe yapsın ve dilbirliği meydana gelsin.
Kreşler, çocuk yuvaları, çocuk bahçeleri açtırarak
daha ansokulundan itibaren Türkçenin hakim duruma gel-
mesini sağlamak istemişti.

Atatürk yaşadığı yıllarda Türkiyede devlete kafa
tutan sadece Kürfeûlerdi:

sene sonra Anadolu'da kurtlerin miktarı yirmi
 milyonu aşacak ve daha ilerde biz azınlık durumuna
 düşeceğiz. Türkiye'nin bugün en büyük tehlikesi yalan-
 nız komünistlik değil, Azınlığın Türkiye'yi parçala-
 mak için başlattığı savaştır. Bugün özellikle kurt-
 lerden aşırı bir münevverlik yetiştirilmiştir. Bu
 münevverlerin adları ~~Kaxxxx~~ Mehmet, Hasan, Hüseyin gibi
 bizim adların aynısı olduğundan, milletimiz bunları
 yabancı olarak görmüyor. Bunlar için makam tehdidi
 yok. Fakat makam işgaledildikten sonra Türkiye aleyhin-
 de faaliyet başlıyor. Unutmamak gerekiyor ki bugün ken-
 dilerini kurt olarak bilen münevverleri Bakan, başba-
 ken hatta Cumhurbaşkanı makamına oturtuyoruz (Sıfır
 Atalay Şerafettin Elçi gibi) yine türk olmağı kabulet-
 miyorlar. Buna dikkat etmek gerekiyor. Türklüğü kabul
 etmeyenlerse yüksek münevver yetiştirmenin vatsına
 kasdetmek demek olduğunu Atatürk söylemiştir. İsmet Paşa,
 Bayar, Demirel, Menderes, gibi Atatürkten sonra Türkiye-
 nin idaresini ellerine almış olanlar bu durumu önem-
 semediler. Son senelerinde İsmet Paşa da bunu değerlen-
 dirmedi. Biz iktidar olalım iktidarda kalalım bizden
sonra Tufan dediler. Bir memleketin selameti için
fabrika bacelerinden çok, milli münevverliğe ihtiyaç
vardır. Bizim devlet adamları bunu bilemediler,
 Temenniederdim ki, Danışma Meclisinin takdir görmüş
 üyeleri bunları dile getirseslerdi. Anayasa bu hakikat-
 lere göre hazırlansaydı, Anayasalar vatan ve milleti
parçalayacak münevverlere hürriyet yerine, vatanın
butanlığını koruyacak değerde olmalıdır. Maalesef
 Atatürkten sonra bizde devlet adamı yoktur,

~~tutan kurtçulardı~~ Ağalar şıhlar (Şeyhler) ve çok azda olsa münevverlerdi. Şeyh Said, Ağrı, Tunceli isyanları bunun en iyi örnekleriydi. Bu yüzden Atatürk bütün dikkatini kurtların yerleştiği bölgelere merkezleştiriyordu. Muhakkak dilbirliğine gitmek gerekiyordu.

Atatürk yaşadığı yıllarda Türkiye'de kurtçe konuşanların miktarı 700 bini geçmiyordu. Bunların yüzde doksanını da kara keçi ve koyunların peşinde Anadolu yaylalarında göçer veya yörük hayatı yaşıyordu. Bunların ahlakını bozan ve devletin başına bela eden şeyhler ve ağalardı.

^{Eğer} dilbirliği meydana gelmez ve Atatürk'ün milliyet duygusu hakim olmasaydı, eşlik ve şeyhlikten eser kalmayacaktı. Bu yüzden ağalar erimemek için kendi idaresindekilerin çok çocuk yapmalarını,

o bölgelerin kurtleşmesini sağlamak zorla meydana getiriyorlardı. Mendileri 4 kadınla evlenerek her birinden sekiz on çocuk yaparak 30-40 çocuğa kavuştukları gibi, tarlalarında köle gibi çalıştırdıkları insanlara da sekiz on çocuk yapmalarını mecbur tutuyorlardı. Bu durum ^{daha sonra} aile dilleri kurtçe olanların münevverleri çoğaldıkça, şuurlu bir hal aldı. Nüfus çoğalması yaparak Türkiyeden kopmak ve kendi devletlerini kurmak şuru gelişti. Bugün kurtçe konuşanların

bu nüfus artımı dünyanın hiçbir memleketinde görülmeyecek kadar ^{yüksektir}. Atatürk öldüğü zaman 700 bin olan kurtçe konuşanlar, bugün 3-4 milyon kadar olmuşlardır. ~~duruma gelmişlerdir~~ Türkçe konuşanlar bir veya iki çocukla kaldıkları takdirde ve nüfus planlaması

na Türkçe konuşanlar bağlı kalırlarsa kırk bir asırlık olacaktır. Türk devleti olmayacaktır.

na Türkçe konuşanlar bağlı kalırlarsa kırk bir asırlık olacaktır. Türk devleti olmayacaktır.

Avusturalya, Amerika, Kanada ve Avrupaya

Türk göçü sağlamak hiyanet ve cinayettir

Almanyanın (batı Almanyanın) beş katı büyüklüğünde ~~bir~~ bir vatanımız vardır, Üç taraftan denizlerle çevrili bir yarım ada durumundayız, Marmara, Ege ve Akdeniz bölgelerimiz iklim şartları ve verimli topraklar bakımından dünyada benzeri bulunmayan ²⁰⁰⁸⁻⁹ verimli bölgelerimizdir, Bu bölgelerin bir çok yerlerinde senede üç defa mahsul almak imkanı vardır, Sularımız boldur,

nüfusumuz ise Almanyanın yarısından biraz fazladır, Çaydan muza, narinciye den pamuğa, tütün den ananasa kadar her çeşit meyve, sebze kültür veya teknik bitkileri yetişiyor memleketimizde, Geniş mevalara sahibiz, Boş arazimiz ise iskan edilmiş olandan çok çok fazladır, Orta Anadoluda 30-40 kilometrede bir köye nasıldığını maz halde, doğu ve güney doğu Anadolunun bir çok yerlerinde sadece ırmağ ve göl kenarlarında meskun bölgelere naslıyoruz,

Türkiyenin ^{iki katını} bugünkü nüfusunu yerleştirecek olursak, Ege, Marmara ve Akdeniz bölgesi fazla bile gelir, ~~denise hata olmaz~~ Aynı zamanda bu üç bölgemiz 45 milyonu deyil de, yüz milyonu fazlasıyla doyurur ve refaha kavuşturur, Fakat bizim şimdiye kadarki idarecilerimiz bunları düşünmemişler, iktisadçılarımız Türkiyenin çoğalan nüfusunun açlığa sebep olacağı yasygarasıyla yıllardan beridir ortalığı velveleye vermişler, Yok tabii olarak çalışmadıktan ve çalıştırılmadıkten sonra bu geniş arazi üzerinde

Kırkbeş milyon deyil, on milyon dahi olsak aç kalacağız.

Mühendisi, Ziraat mühendisi, iktisadçısı, doktoru ve bilim adamı münaveeri vatanıyla, milletiyle ilgilenmezse, Boş ve verimli topraklarımızda yeni iskan sahaları kurulmazsa, hem aç kalacağız, hemde yabancılara muhtaç olacağız. Bir milletin kalifiye işçisi ve teknisyeninden üç milyon kadarı kendi devleti tarafından değerlendirilmez ve yabancı milletlerin baskı ve hakaretlerinde kendine cennet ararsa, o milletin idafecilerine devlet adamı denemesi imkansızdır. *Bu sifata yarıktır.*

Çalışma düzeni kurmaksak, çalışmamayı hürriyet olarak görmek ne demokrasidir, nede vatanperverliktir. Atatürkten sonra bizi bu zihniyetin sahipleri idaretti.

Mişler, Felaketlerimiz buradan kaynaklanmıştır.

Üç milyonu aşkın kalifiye işçimiz, teknisyenimiz, mühendisimiz bu memleketi çalıştırılmazsa, bu vatanın el sürülmemiş bakir bölgelerini imkunsun hale getirilmezse, biz şimdiki zihniyetle yabancılara el açıp kredi diye yalvarmaktan kurtula bilir miyiz? Kendi memleketinde tarlasını sürüp ekmeğe teşvik etmediğimiz, değer vermediğimiz ve Almanya başta olmakla kuzey memleketlerine köle işçi olarak gönderdiklerimizin elleriyle kurulan harikalara bakıp utanmamız gerekirken, devlet adamı olarak *şimdiye kadar* kim üzüntüsünü dile getirdi? sadece bazı gazeteler. "Bir zamanlar fatih olarak gittiğimiz ve mehmetchikle rin kuşakları bile ~~oralarında~~ moda olan yerlerde, bugün bizinkileri ikinci, üçüncü sınıf insan diye değerlendirdiklerinden, bir çok mağaza ve eğlence yerlerine -Türkler giremez diye yazıldığından ^{her sira} dent yanarlar. Başka üzüntü duyan kimseyi göremiyoruz."

Yalnız bu kalifiye işçilerimize değil, herbirisine milyonlar harcadığımız doktor, mühendis, mimar ve diğer yüksek münaveerlerimize de değer veren bulunmadığından beyin akımı olarak dünyada birinci sırayı işgale ediyoruz. Universitelerimiz yabancı milletler için bu evsafli kadroyu yetiştiriyor. Memlekette en çok kazanan ve hepsi refah içinde olan 48 bin doktordan 20 bin kadarınının memleket dışına giderek geri dönmek istememesine, hürriyet diyerek bakmak, vatana ve millete hiyanetin en ~~şanıdır~~ fazlasıdır. Bu doktorlara Atatürkten sonra vatan, millet duygusu vermediğimizden, bu sevgiden yoksun olarak memleketini terkederken, bunların bir motor parçası gibi hemde bedavadan yabancı memleketlere ihracına müsaade edenlerin skillerinden şüphe etmemek elden gelmez. Devlet adanlığı bu mu?

Zaten Atatürkten sonra yaptıklarımızla, dünyanın en garip memleketi haline geldik. Üniversitelerimiz 40 senedir vatan ve millet duygusuna ters bir icrast içinde. Yetiştirdiklerinin bir kısmı yukarıdaki misalde olduğu gibi, yabancı memleketlerin yolunu tutarak bir daha dönmek üzere bize elveda ederken, meslekleri icabı yurt dışında kendilerine cennet ~~arayamayan~~ arayamayanlar ise, Rusların gelerek memleketimizi çiknemesi için onun silahıyla bize, devlete, millete, ordusuna, savaşa açmaktan hicap duymuyor. Kendisine sıkış tutanlar (Bunların kiline dokunana dünyayı zindan ederiz) diye TBMM senatosundan seslerini yükseltiyorlardı. Ameri-

Bu münaveerlerin dışında Avustralya, Kanada ve Ameri- kaya birkaç yüz bin Türk asıllı göçmen veriyoruz. Topra- raklarımız bomboş iken, aile dilleri türkçe olanları göç- zöze zorlamak Anadoluyu kendi sahipleri bakımından

fakirleştirmek, hızla çoğalan kendini türk saymayanların karşısında Türkü azınlık durumuna düşürmek düşüncesinden başka bir mâna ifade etmiyor. Zaten bugünkü idari zihniyet devam ederse, elli sene sonra Türkçe memleket içinde ikinci lisan haline gelecek ve biz azınlık durumuna düşeceğiz. Bunlar çok ince hesaplardır. Düşman^{bu} hesapları çok iyi sıraladığı halde, memleketin, devletin, vatanın Sahibi olan bizler gaflet uykusunda mahmur gözlerle çevremize duygusuzca bakıp duruyoruz. İhtilâl yapıyor. Ordu vatanı ve milleti kurtarmak istiyor, Bizleri adam yerine koyarak müşavir olarak davet ediyor. Tavsiyelerimizi istiyor. Özaman en akıllı olarak gördükleri biz siviller, bildiklerimizi okuyor, hakikatleri saklıyor, düşmanları dost gösterirken, ~~vatan~~ vatan ve millete ordusuna kanı, canıyla bağlı olanları düşman olarak gösteriyor ve bu kaynağı kurutmak için ordunun kuvvetinden istifade etmeğe kalkıyoruz.

Komünistliğe memleketi getirmek isteyenlerle memleketin parçalanmasını hedef olarak seçenler, yıllardır devlet ve milletimize çaktırdıkları faaliyetleriyle unutulup gidiyor. Bunların igfalederek ellerine devleti yıkmak için silah verdikleri suçlu sandalyesine oturduğu halde, liderler devletin en üst kademesine kadar çıktığı halde, hain sayılmıyorlar, ve elive kollektif sallayarak serbesti içinde gezip tozuyorlar. Fırsat ne zaman elimize geçecek diye ordunun kışlasına dönmesini sabırsızlık içinde bekliyorlar. Hatta budera hedefimize ulaşacağız diyerek Türkiyeyi parçalayacaklarına güvenlerini dile getiriyorlar. Çünkü

1970-71 yılları 1960 lardan, 1980 yılı da 71 den daha fena bir durum meydana getirmişti. 1960 da devletin hedef alan youtu. 1971 de bu % 25 di. 1980 de % 25 yâneselmişti.

Evet 12 Eylül'e kadar devletin en üst kademesinde bulunan bu efendiler haklıdır, Çünkü Türkiyeyi savunan münevverliğin bir kısmını vatandan soğutarak göç başlatmışlar, Memleket içinde kalanların ise yüzde yetmişbeşini devlet ve milletin aleyhine yıkıcı güç olarak yetiştirmişler, Rus silahlarıyla dışlerine tırnaklarına kadar donatmışlar, Bunlarla devlet dairelerini çoğunluk denecek şekilde doldürmüşler, Okulları bunlara teslimetmişler, Ermeniler Yunanlılar beşikten Türk düşmanı nesiller yetiştirirken bunlar da ilk okul sıralarından itibaren vatan millet ve Ordusuna düşman gibi bakan, kendini türk saymayan, dedelerinin subaylarınının barbar olduğunu söyleyen, soyunun Türküstane deyilde, bir zamanlar Anadolu'da yaşamış olan Rumlara, Ermenilere Hititlere, Kapadokyalılara ~~Urartululara~~ ~~Lidyalılara~~ ~~Hititlilere~~ Urartululara, Lidyalılara, Giritlilere, karyalılara dayandığını söyleyerek Türk olduklarını bile inkareden nesiller yetiştiriyorduk.

Dağda yetiştirmişler, Daha sonraları Başbakanlık makamını işgaleden bir şair ise, bunu şiirleştirmişti:

(Pulumür'lü Yaşsız kadın) şiirinde: karşısına çıkan yaşlı Türk anasının yüzüne bakarak ondan gayri Türk - lül *arayan* bu şair politacı, nihayet kaleme sarılarak -o bir hititliydi, bir Ermeniydi, Bir Rumdu, Bir kürt' dü bir çerkesdi, ~~bir Türk~~ diyerek bizlerin Türk olmadığımızı, yıllardır söyleyen yabancıların tercümanlığını yapıyordu. Devletin Başbakanı olmuş bir şair bunu savunduktan sonra, hangi tarihçimiz bizim soyca Türk olduğumuzu savuna bilirdi? Bundan kuvvet alan kendi partisi-CHP nin senatörü Mehmet Feyyad ise, basın toplantısında : Dünyede Türk soyu denen bir soy yoktur, demekten elbette çekinmeyecekti,

Evet milletler birbirlerinden kan almışlardı. Bugün dünyanın hiçbir milleti kendisinin saf bir ırktan geldiğini söyleyemezdi. Fakat hiçbir zaman bu milletler kendilerinin soylarının şimdiki dili konuşanların dışında bir dilin milletinden geldiklerini de söyleyerek, yetişecek nesillerini millette nefrete

götürmezdi ve götürmüyordu. Karamanlis dedelerinin ^{hıvittiyacı} Peşenek Türkü olduğunu, babasının anadilinin Türkçe olduğunu ve Karamanda Türkçe öğretmenliği yaptığını, Yunanlıların yüzde elli kenının Türklere, Ermenilerden, süryanilerden, latinalardan, slavlardan, Arnavutlardan alındığını hiçbir zaman söylemez ve şimdiye kadar da kiase söylememişti. Ama benim Başbakanım, Profesörüm, ilim adamlarım bizlerin soyca Türk olmadığımızı söylemekle mahzur görmemişler. Bunun asıl hedefi ise yetişecek yeni nesilleri Türklüğe düşman, yabancılar ise hayran olarak yetiştirmek, Türkiye Türkünü bugün düşman çizmesindeyken bile Türklüğe Allah gibi tapan yüz milyonluk Türk dünyasından ayırmaktı.

Yüz seneden beri Balkanlardan, Kafkaslardan, Arap memleketlerinden, Türküstandan, Azerbaycandan, Kırımdan Türklüğü için, Türk bayrağının gölgesine sığınmak için bu yurda kabe gibi taparak koşup gelenlerin çocuk ve torunlarını Türklüğünden ayırmak, Türklüğe düşman olarak yetiştirmek, Rusun ~~xxx~~, Rumun, Yunanlinın, Bulgarın yapmak isteyip de yapamadığını Onun öz devletinde yapmağa kalkmak, hakikaten düşmanları sevindirici bir başarıydı, Ecevit Yunan kardeşliği şiriyle de bunu dile getirmişti. Hatta 1977 senesinde TBMM de bu şiri

şiri tenkitedenlere bir şair gibi devil, bir

Başbakan olarak bağlılığını bildiriyor ve bu kardeşliğe bugünde imzama atarla demekle bize hergün biraz daha fazla düşmanlık içine giren Yunanlılara karşı alacağımız tedbirlerin gevşemesine sebep olmakla kalmıyor, Yunana karşı milletimizdeki tarihe dayanan kin ve nefreti yoketmek istiyordu,

Afyonun Yuregir köyünden, 25 yaşındaki bir genç Türk anasının Atatürk ile İsmet ve Fevzi Paşanın karşısına çıkarak ve esir kafileleri arasında ki Rus kadınlara ni göstererek :

-Neden bunların namusunu koruyorsunuz? Neden bunları bizim erkeklere vermiyorsunuz? Neden onların askerlerinin bizlere yaptıklarını bizim askerlerimize yaptırmıyorsunuz? diyerek isyan etmesini Yakup Kadri'nin, "Halide Edibin eserlerinden okurken, vatani istila altına düşerken irzi namusu çiğnenmiş bir Türk anasının Yunana nefretinin genç kuşaklarımızda olmemesi

sinin temennisini ederken, 1977 senesinde Yunan kardeşliği şiirine cevap vermekten de kendimi alamıştım, Çünkü Atatürkün karşısında feryadeden bir genç Türk anasının ^{fişanları} namusu için döktüğü göz yaş

ları aradan altmış sene geçmesine rağmen kalbimdeki ateş közünü küllendirmemiştir. Çünkü Yunana kitasiyle ilk kurşunu sıkan ve düşmana (iç veya dış) ~~düşman ol~~ sun müsamahası olmayın, meşhur Albay Ali Fetinkayayı doğuran ve yetiştiren ^{etülek} ~~ona~~ düşmana müsamaha ~~yapmak~~

ilerde sizinde bacı, anne, kız ve hanımlarınızın ~~namus~~ ^{hürriyeti} ~~namusunun~~ çiğnenmesi demek olacağı ^{duygusunu}

^{yapan} ~~veren~~ köylü kadınının hayali bünyesinde deriyor gibiydi. İbnaki bana yaklaşıyor dede Benler yaz ilerdeki kuzaklara ibret diye ^{ya} ~~ya~~ diyor.

Yunan Kardeşliği şiirine karşı ogünlerin Başbakanının yüzüne yüksek bir Türk münevveri vatanına herşeyini tereddud etmeden feda edecek bir Türk olarak şöyle haykırmış oldum:

Yunan Kardeşliği Şiirine
cevap

Malkınız mezarıdan aziz şehitler
Haykırın ey çolak gazi yiğitler
Elli yıldır yol bekleyen Ayşeler
Gözü hâlâ yaşla dolu nineler
Yunan süngüsünün yara izleri
Göksünü süsleyen Türk mehmetleri
Dedesı babası şehit zehralar
Başı kara bağı zeynep Fatmalar
Sekarya harbinin kahramanları
Fazilet devrinin mert insanları
Ogünlerden kalmış yaşlı subaylar
Köşede emekli heykel kurmaylar
Irzına geçilmiş gelinler kızlar
Mezarı kirlenen Fatih Yavuzlar
Adsız şehitlere konak topraklar
Yunanın yırttığı şehit bayraklar
Varlığı bir kale ey Hasan Tahsin!
Yunan kardeş olmaş uyan, Kardeşin?
Cephede tanıyan yunanlıları
Cumhuriyet devrinin başbakanları
Halefiniz küfürde mi sizlere?
Söylüyor kardeş tir yunan bizlere
Uflet uykusundan uyan ey millet
Demokrasi bu mu hürriyet?

Başbakan sayarsa Yunanlı kardeş
 Kalmaz bu vatanda taş üstünde taş
 Şair Ecevitin büyük gafleti
 Hiçliğe götürür koca milleti,

Sayın Orgeneralim; bu otuz ^{yedi} sahifelik hakikatleri,
 siz okuyasınız diye yazdım

Manzum eserimin yüz sahife kadarında bu vatani hangi

şartlar altında kurtardığımızı şiirle dile getirdim.
 Okumuş olsanız hakk muhakkak gözleriniz nemlenecektir.
 Nereli olduğunuzu bilmiyorum. Eyalet, Öztoranlar Sivas
 asıllıdırlar diyor, Bilemiyorum, Nereli olursanız olunuz

Sırtınızda taşıdığınız o mukaddes üniforma benim
 için Peygamberimizin hırkasından daha kıymetli bir
 değer taşımaktadır. Çünkü sizin üniformanızı taşıyanlar
 dir bizim namus, şeref, bayrak, devlet ve tarihimizi
 çiznetmeyen. Bu yüzden düşman birinci sırada size düş-
 mandır, Çünkü siz yokolduktan sonra bizler kessaba do-
 mazbahaya doğru sürülen bir koyun sürüsünden farksız
 bir topluluk haline gelmiş olacağız!

Eserimin hiç olmazsa O K U Y U N U Z

diye yazdığı sahifelerini tetkik buyurunuz,

Vaktiniz olmazsa kurmaylarımızdan birine tam okutu-
 nuz, Ülkü ve edebi değerini bilmek isterseniz İstan-
 bul Üniversitesi profesörlerinden Mehmet Kaplan veya

Ankara Üniversitesi profesörlerinden Kenan Akyüze

okutunuz. Eserimi Türk Ordusuna armağan ediyorum,

Hiçbir şey istemiyorum. Ordum ve milletime herşeyim

fedaolsun. Arzu buyursanız Atatürkün Türklük ülkesi

ilkiyay rîğinde tür yarı ile yazarak telifim ede
 bilirim.

Temenniederdim eserim, ilk yüz sahifesi Ordumuz tarafından bastırılarak Askeri liselerimizde Harp okullarımızda hatta ~~Aurmay~~ sınıflarında sizin yerlerinizi alacak mustakbel kurmaylarımızın ruhunu okşasaydı Dikkat buyurunuz sayın Orgeneralim hayyatta olmayan sadece milli hizmetlerdir, Bu hizmeti yapmayanlar ise bir sığır tası gibi unutulup gidiyor, Bakanız Anadoluyu Türkleştiren Selçuklulardan kiamleri hatırlıyoruz, Hatta mezarları bile belli deyil, Bir kaç Osmanlı sultanından başka diğerleri kaybolup gitmemiş mi? Osman Paşanın ~~levne~~ savunması olmasaydı o da unutulup gidecekti,

Fakat Şu Telet ^{paşa} ~~Paşa~~ Mustafa kemal takdir edilmiş ~~Avver~~ paşa ^{Hasan} Fahsin, Medine müdafii ~~Fahri~~ Paşa unutulmaysacaktır, Ziya Gökalp, Mehmet Akif unutulmaysacaktır, Karaman oğlu Mehmet unutulmaysacaktır

Vatanı kurtaranlar kurtarmak için herşeyini feda edenler başarıya ulaşımlarda ulaşmaslarda milletin kalbinde abide gibi yükseliyorlar,

Biz büyük bir milletiz İkiyüz milyon kadar Türkçe konuşan vrisuların Amerika ve İngiliz düşmanlığı çizmesindeki Türkler için bir istikbal güneşi vadediyor, Biz Türkiye Cumhuriyetini mevcut tehlikeden kurtardığımız zaman Türklüğe hizmet etmiş olacağız, Atatürk bunun için Türkistan ve bütün dış türkleri hakkında fikirlerini açıklamıştır.

Derin saygılarımı kabülediniz Kurban bayrımınızı da tebrik eder benden genç de olsanız ^{bile} Vellerin den operim

Hürdetkarnız
cebbar ~~E~~rtürk

Türkiyenin felaket yıllarında şu kitapları yazdım:

- 1 İsmet Paşa veya Bir Liderin Hırsları
- 2 Atatürk Ziya Gökalp ve Türkiyenin İstikbali
- 3- Türkiyeyi Felakete götüren Parti Kavgası
- 4- Atatürkten sonraki Milli Eğitimimiz
- 5- Türkiyenin bugünkü Çehresi
- 6- Türkiye Üzerinde İki Liderin Mücadelesi
- 7- Ordumuzun Kıbrıs Destanı
- 8- Atatürk Sofrasında Türklük ve Milliyetçilik
- 9- Türkiyenin Tarihten gelen Felaketi
- 10- Ermenilerin Türkiye üzerindeki Siyasi emelleri
(Daktilosu bitmek üzeredir)
- 11- Şimdiki münevverlik ve İdari Zihniyetle Kurtul-

mamız Zordur

Zatielinize takdimettiğim kitabımın yüz sahifesi ^{de} bu vatanın nasıl kurtulduğunu Sakarya Savaşının nasıl bir subay fedakarlık savaşı olduğunu verdim. Subayların ^{min} Mehmetçiklerin cepheye koşan Türk kadınlarının fedakarlığını verdim. Okusanız gözleriniz yaşayacaktır. ~~tır~~ Temenniederdim bu sahifeler ayrı bir kitap halinde bastırılarak Askeri liselerimizde ^{Harp} okulunda hatta Kurmay sınıflarındaki subaylarımızın istifadesine sunulsaydı.

Sayın Orgeneralim:

Bir devletin idaresini ellerine alan ve kendilerine devlet adamı diyen kimseler kendi yaşadıkları yılları deyil, devlet ve milletin yüzlerce sene sonrasını düşünmelidirler. Nealesef Atatürkten sonra bunu kimse düşünmedi. Buyuzden Selçuklular, Osmanlılar devrindeki Sadrazamlar, Bakanlar unutulup gittikleri gibi, Cumhuriyet devrinde de Atatürkten başka hepsinin adı unutulup gidecektir. Bir tarih tenkitçisi ~~çaktı~~

çıkıpta bunları yazacağı zaman ise, haklarında övgüler yazmayacaktır. Fakat Anadoluyu ^{day} Ermeni ve Rumlar kendi hayatları pahasına olarak temizlemiş ve bu yurdu Türklerin Anavatanı yapan Talat ve Enver Paşaları, Mustafa Kemal, Türkçeyi devlet dili yapan ¹⁴ İsmail Paşanın, bütün askeri rütbelerini atarak sade bir sivil durumuna düşen Mustafa Kemal Kolordusuyla birlikte bağlılığını bildiren, Ermenileri hududlarımız dışına atan ^{Kâzım} Karabekirin adları her zaman yaşayacaktır.

Lutuf buyurunuz, 27 Mayısı yapanlar bugün milletimiz tarafından sevgiyle anılmıyorlar, Çünkü 1960-71 ve 1974-80 yıllarının felâketleriyle ^{Menderes} Menderes devrinin mukayeseeden milletimiz günleri huzur günleri ve cennet olarak görüyor, ¹⁴ 27 Mayısçılar bu cenneti cehenneme çevirmişler zihniyeti ^{doğrudur.} ~~ve~~ Haksız da ^{deyil} deyiler. Özmanlar sapık bir gurup profesör, Kurtçu ve komünistten başka (ki bunlar da kötü emellerini açığa vuracak durumda deyillerdi) öğrencisinden öğretmine hukukçusundan ekonomistine, işçisinden köylüsüne kadar herkes vatan ve millete bağlılık için deydirus bayrağını Türkiye sokaklarında taşımak kimin haddineydi? Lenin, Marks, Stalin ve Maoyu Atatürk ve Türk büyüklerinin üstüne çıkarmak kimin haddine düşmüştü? Okullardan Türk büyüklerinin resimlerini kaldırmış, biz bunları sevmiyoruz diyen bir kişi bile var mıydı? Türk askerini arkadan vur Rus askerine selam dur diyecek ahleksiz ve namussuz Türkiye'de reslenirmiydi? Bu bayrak bizim bayrak deyil, bu Marş bizim Marşımız deyil diyerek Türk bayrağı ile İstiklal

36
"Arşımıza dil uzatacak, Internasyionalle Rus bay-
ragına tapanlar bulunur muydu, bu memlekette?"

Bizim aslımız Türk deyildir, biz Ermenilerin Rumların
Hititlerin, Lidyalıların, Kapadokyalıların ve bilmem
hangi gayri Türk milletlerin zorla Türkleştirildik-
leri soydan geliyoruz, diyerek kendi soyunu inkar ed-
enlere raslamak mümkün müydü?

27 Mayısla onun hazırlattığı 1961 Anayasası yirmi se-
nede Atatürk devrini sildi süpürdü, Rahmetli Nihat ^{Erim} Erim
Devleti kurtarmak istedi, Anarşinin liderliğini yapan
profesörleri, politikacıları, gazetecileri, idarecileri
adalet önüne çıkararak mahkum ettirdi. Başta İsmet
Paşa olmak üzere herkes rahmetliği ateş çembe-
ri içine aldı. Rahmetli kurtuluşu istifade buldu. Zira
Mendisini Başbakan koturuna davet etmiş Ordu büyükle-
ri de işi gevşetmişlerdi. Başlarını çatarsak ~~başları~~
(Hayır Nihat Erim durumu idrak etmekte vakipsizdir,
Başbakan olarak gelecek ve Türkiyeyi kurtaracak)
diyene kimse yoktu, Nihat Erim

-İstifademezsin Vatan Millet ve Ordumuz senden
bunu istemektedir, denilseydi, 1971 12 Mart muhtırası
27 Mayısın hatalarını da temizlemiş olurdu,

Şimdi iki seneyi aşkın bir zamandan beri 12 Eylül
getirdiği huzuru yaşıyor ve teneffüsediyoruz, Fakat
Milli Güvenlik Konseyi çok zor durumdadır, Türkiyeyi
teslim edecek ne milli münevverlik nede Menderes ve
Nihat Erim syarında devlet adamı vardır, Bununla

birlikte vatan millet ve devlet söz konusu olduğu
zaman müsamhası bulunmayan adalet mekenzimesi de
bugün yoktur

1960 dan sonra çoğalarak memleketin başına bela olan adına solcu münevverlik denilenler okadar çoğalmışlar ki her taraf bugün bu zihniyetin sahiplerinin ellerindedir.

Milli Güvenlik Konseyinin güvenerek ~~Maliye~~ maliyenin başına getirdiklerinin iki sene içinde doları 70 liradan 170 liranın, ~~uzamamam~~ Alman Markını da 70 liranın üzerine çıkarmaları herkesi hayal kırıklığına uğratmıştır. Zira Amerikada en süflü otelle geceliğine yüz dolar ödeyen birisi, bizde otuz dolar bozdurarak altıbin liraya yakın türk parasıyla iki gün hem otel parasını, hemde mükemmel denecek yemeklerini yiyor, Yeni Türkiyeyi yabancılar için alışveriş cenneti yapan Milli Güvenlik Konseyinin güvendiği maliyeciler, Türk olan bizler için ise göçim cehennemi meydana getirmişlerdir. *Bu durum milleti*
Orduda olan güveninden alıyor.
Bu bir hakiketti bir milletin bütçesinin yarısından

fazlası memur maaşlarına giderse ve münevveri hırsına dur diyerek vatanını düşünmezse, milletinin maliyesi ve iç düzeni temelinden bozulur. Fakat Milli Güvenlik Konseyi Kasım Gülek, İsmail Ruştü Aksal, Ferit Melen, Sebati Ataman, İlhami Erden, Kemal Satır, Bölükbaşı, Nevzat Köksal, Sadi Somuncuoğlu, Osman Kibar, Turhan Feyzioğlu, Behçet Uz, merhum Samet Ağaoğlu ve bu evsaf ta ~~olan~~ vatan ve milletine bağlı bilgili devlet işlerinden anlayan ekonomiyi bilen kimseleri eskiden buldukları partileri düşünmeden vazifeye çağırırsaydı ve bunlara CHP AP DP MHP MSP diye parti yok, Sizin için Türkiye ve Türk milleti vardır denseseydi, daha başarılı olunurdu kansatındeyim.

36
Size rahmetli Menderes'in 1955 senesinde Amerikadan

bir ekonomi profesörünü Türkiyenin ekonomisi için rapor ~~vermesini~~ ^{versin diye çağırdığını arz edeyim} Amerikalı profesör

Ankarsaya gelip de Menderes ile görüştüğünde şunu sormuştu:

- Sizin bir İsmail Rüştü Aksel diye bir profesörünüz vardı, yaşıyor mu öldü mü? Menderes yaşıyor demişti. Amerikalı profesör Menderesi hayret içinde birkaç şunu söylemişti:
- İsmail Rüştü Aksel Amerikada iken doçentti ve benim hocamdı, Biz Amerikalılar ekonomimiz için onun fikirlerine müracaat ederdik, şimdi sizde böyle bir ekonomist varken, beni boşyere çağırmışsınız, Şüphesiz Menderes cevap verememiştir

Fakat bu Menderese ders olmuş, 1959 senesinde CHP li Nihad Erişli çağırarak :

- Senin ayarında devlet adamı benim partimde görevi yorum, git Kıbrıs için Anayasa hazırlanmasını idaret demiş, işte biz Kıbrıs için Garantör devlet hakkını, Kıbrısta Türkbirliği bulundurmayı, Kıbrıs Türkünü millibirlikte tutmayı, Onun Anayasası ile sağlamıştık 1974 senesinde Kıbrıs çıkartma yaparken onun Anayasasının sağladığı avantajla düşmanlarımız bizi suçlaymamıştı.

Milli Güvenlik Konseyi bunun dikkate alınmalıydı, Maalesef müşavirler kendileri ikinci sıraya düşerler diye bunları ve bunlar gibi Türkdevletinin istikbali için fikirleri hayat sağlayacak şahısları ittiler, suçladılar, bazılarını da idam ittihamı ile tutuk evlebine koydurdular, Rüyuzden millibirliğimiz yine meydana gelmekten uzak kaldı.

Paşam:

Affınıza sığınıyorum, dertler okadar çokki
ve Ordunun sizler gibi büyüklerine bu dertlerin
nasıl tedavisi gerektiğini verecek siviller oka-
dar hissi durumdaki, benim gibi bu dertlerle yüklü
bir köleniz, bunları dile getirmekle bitiremiyor,
Bazan diyorumki, keşke yüksek münevver olmasaydım,
Bir köylü olsaydım, Tarlama, bir kaç tane inek ve koyu-
num, çocuklarım ve birde eşimin hazırladığı sofrası
ile yetinseydim, ~~diyorum~~ Birden yine damarlarımdaki
dedelerimin kimseye beşemeyen yüksek efsaflı kanı
bana isyan ederek:

-Ey şuursuz adam, sen bir köylü olsaydın, bir nevi
beslediğin koyunlara benzemeyecek miydin? diyerek
münevverliğimden şikayet etmememi bana söylüyordur.

Kitabımı Türk Ordusuna hediye ediyorum, Hiçbir şey
istemiyorum, Zatielinizin hiç olmazsa başlangıçtaki
yüz sahifesini ve birde bazı sahifelerdeki (OKUNMALI)
diyerek yazdıklarımı okumanızı temenniederdin,
Veyahut güvendiğiniz bir kurmay okutmanızı ister-
dim, Bu, Türk devletinin idari felsefe ^{ve} sosyolojisini
sunan bir eserdir, Bunu yazık ^{de} kimseyi göremiyorum,
Hele manzum olarak yazacak kimse yoktur dersen lü-
fen kendimi beğenmişliğimi düşünmeyiniz, ~~Hakikati~~
yüzlerce kitabı inceleyerek bir sene de meydana
getirdiğim eserim için olan zahmetime selamıyorum .

Hiç olmazsa kurduğu Ordumuzun şysk sesleri bana
en çok sevdiğim müzikten daha tatlı gelen bir Türk
paşası bunu tetkikedecek veya bazı sayfalarını
okuyacaktır .

Benden çok gençsiniz buna rağmen hiçbir
menfaat beklemeden ellerinizden *ayrartır*

378

demekle şeref duyarım
Arzu buyursanız bana iklay vakıt veriniz
Atatürkün Türklük ve milliyet felsefesini düz yazı
ile yazarak size takdim edeyim .

Hürmetkarınız

Çebbar Ertürk

Mesudiye mahallesi

Şakarya 3 sokak 70 / 2
Aydın

Telefon 5644

30.9.1982.

TDVİSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 2E.2179